

Přečtěte si pozorně celý následující text (dále se bude říkat jen text):

Mimořádné shromáždění biskupského synodu v roce 1985 našlo v „eklesiologii společenství“ ústřední a základní myšlenku dokumentů II. vatikánského koncilu. Církev putující po této zemi je povolána uchovávat a podporovat jak společenství s Trojjediným Bohem, tak společenství mezi věřícími. K dosažení tohoto cíle má Slovo a Svátosti, především eucharistii, z níž „stále žije a roste“ a v níž zároveň vyjadřuje sebe samu. Není to náhoda, že výraz „communio“ se stal jedním ze specifických pojmenování této vznešené svátosti.

Eucharistie se tedy jeví jako vrchol všech svátostí a vede k dokonalosti společenství s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého. S pronikavostí víry vyjadřoval tuto pravdu jeden významný autor byzantské tradice: v eucharistii, „na rozdíl od každé jiné svátosti, je tajemství [sdílení] tak dokonalé, že vede na vrchol všech dober: zde se nachází poslední cíl každé lidské touhy, protože zde dosahujeme Boha a Bůh se s námi spojuje tím nejdokonalejším způsobem“(MIKULÁŠ KABASILAS). Právě proto je vhodné *pěstovat v duši stálou touhu po eucharistické svátosti*. Z toho vznikla praxe „duchovního přijímání“ rozšířená v církvi již po staletí a doporučovaná svatými učiteli duchovního života. Sv. Terezie od Ježíše psala: „Když nejdete k sv. přijímání a neúčastníte se mše svaté, můžete přijímat duchovně... tak se do vás silně vtiskuje láska našeho Pána“.

Slavení eucharistie však nemůže být výchozím bodem společenství, neboť předpokládá již jeho existenci, upevňuje je a přivádí k dokonalosti. Svátost vyjadřuje takové pouto společenství jak v *neviditelném* rozměru, který nás v Kristu působením Ducha Svatého váže k Otci i mezi sebou, tak ve *viditelném* rozměru zahrnujícím společenství v učení apoštolů, ve svátostech a v hierarchickém řádu. Úzký vztah mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství je konstitutivním rysem církve jako svátosti spásy. Pouze v tomto kontextu existuje právoplatné slavení eucharistie a opravdová účast a ní. Proto je niterným požadavkem eucharistie, aby byla slavena ve společenství, konkrétně v celistvosti všech jejích pout.

1. K čemu je povolána církev?

Církev je povolána uchovávat a podporovat jak společenství s Trojjediným Bohem, tak společenství mezi věřícími.

2. K čemu je společenství přiváděno skrze eucharistii?

K dokonalosti s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého.

3. V jakém smyslu vytváří eucharistie společenství?

V neviditelném rozměru, který nás v Kristu působením Ducha Svatého váže k Otci i mezi sebou a ve viditelném rozměru zahrnujícím společenství v učení apoštolů, ve svátostech a v hierarchickém řádu.

4. V jakém případě můžeme hovořit o opravdové účasti na slavení eucharistie?

Je-li dán úzký vztah mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství Označte jednu odpověď, která vysvětluje daný výraz nebo je synonymem. Vycházejte při tom z textu.

5. synod: a) smlouva uzavřená mezi státem a církví
b) rozkol v církvi
c) shromáždění církevních zástupců
d) nařízení vydané papežem
6. eklesiologie: a) přejímání cizích vzorů
b) nauka o církvi
c) jiné označení svátosti smíření
d) nauka o nekřesťanských náboženstvích
7. eucharistie: a) názor považující za kritérium mravnosti úsilí o štěstí
b) zpracování a úprava textu
c) svátost oltářní
d) požehnání
8. Byzanc: a) město na území Kyjevské Rusi
b) Sokratova žena
c) starozákonní postava
d) středověká říše

Vyplývají z textu následující tvrzení? Zakroužkujte správnou odpověď.

9. Slavení eucharistie je předpokladem pro vznik společenství. **Ano** **Ne**
10. Poslední cíl každé lidské touhy je žít ve společenství věřících. **Ano** **Ne**

11. Přijetí eucharistie nás vede k dokonalému společenství s Bohem.	Ano	Ne
12. Viditelný rozměr svátosti lze chápat ve vztahu k církevní hierarchii.	Ano	Ne
13. Primárním úkolem biskupského synodu v roce 1985 bylo nalézt ústřední myšlenku byzantské tradice.	Ano	Ne
14. Církev není povolána uchovávat společenství s věřícími, ale s Bohem.	Ano	Ne
15. Mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství není žádná vazba.	Ano	Ne
16. Svátost smíření je nejvýznamnější ze všech svátostí.	Ano	Ne
17. Sv. Terezie od Ježíše je autorkou byzantské tradice.	Ano	Ne
18. Základním požadavkem eucharistie je, aby byla slavena v chrámech.	Ano	Ne
19. Neviditelný rozměr společenství nás váže k Bohu Otci v Kristu působením Ducha Svatého.	Ano	Ne

Nahrad'te českým výrazem slova nacházející se v textu:

20. „communio“**společenství**
21. Konstitutivní.....**ustanovující, ustavující, zřizující**
22. hierarchický řád ...**řád určující postavení dle posloupnosti, hodnosti, hodnot, významu**

Vyjádřete menším počtem slov, aby byl zachován význam:

23. Slavení eucharistie však nemůže být výchozím bodem společenství, neboť předpokládá již jeho existenci, upevňuje je a přivádí k dokonalosti.

Slavení eucharistie předpokládá existenci společenství, upevňuje je a přivádí k dokonalosti.

24. ... společenství s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého.

...společenství s Trojjediným Bohem.

Pozorně si přečtete následující text a vyplňte úkoly pod textem.

La comunione invisibile, pur essendo per sua natura sempre in crescita, suppone la vita di grazia, per mezzo della quale si è resi « partecipi della natura divina » (2 Pt 1,4), e la pratica delle virtù della fede, della speranza e della carità. Solo così infatti si ha vera comunione con *il Padre, il Figlio e lo Spirito Santo*. Non basta la fede, ma occorre perseverare nella grazia

santificante e nella carità, rimanendo in seno alla Chiesa col « corpo » e col « cuore »; occorre cioè, per dirla con le parole di san Paolo, « la fede che opera per mezzo della carità » (*Gal* 5,6).

Přeložte v textu podtržená slova podle smyslu kontextu.

- 25. La comunione invisibile - **Neviditelné společenství**
- 26. la vita di grazia - **stav milosti**
- 27. la natura divina - **božská přirozenost**
- 28. la grazia santificante - **posvěcující milost**
- 29. la fede che opera per mezzo della carità - **víra, která se projevuje láskou**

Vytvořte antonyma (slova opačného významu):

- 30. corpo – **anima, psiche...**
- 31. sempre in crescita - **sempre in regressione, sempre in abbassamento, sempre in minorazione...**

Odpovězte česky na základě přečteného cizojazyčného textu na následující otázky.

- 32. Co předpokládá společenství? **Stav milosti**
- 33. Co získáváme ve stavu milosti? **Účast na božské přirozenosti**
- 34. Ve které části Nového zákona se hovoří o naší účasti na božské přirozenosti?
2 Petr 1,4

Které biblické knihy jsou v textu citovány?

- 35. Napište její český název ... **Druhý list Petřův, Galatským**
- 36. Napište českou zkratku ... **2 Petr nebo 2Pt nebo 2P; Gal**

Napište jiný výraz (výrazy) nebo vyjádřete jiným způsobem slova v textu napsaná tučnou kursivou, aby byl zachován smysl.

- 37. il Padre, il Figlio e lo Spirito Santo - **Dio Trinità**